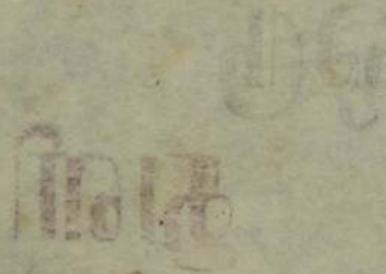
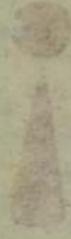

ବ୍ରଜ
କୁମାର

ରୂପର. 2-00

R. Sivalingam's Books Collections
No : 6. Bunding's Road,
Batticaloa.

Date No. P17

வெளி துளி

திருமதி இராஜி சண்முகநாதன்
(கஸ்மூனை நோ. இராசம்மா)

R. Sivalingam,
Siva Books Collections
No. 10. Bunting's Lane.
Batticaloa. Sri Lanka.
3234712

M. SATKUNAM, B.A. (HONS)

வெளியீடு:
மகளிர் பேரவை
ஊவகச்சேரி.

1977

சமர்ப்பணம்

செந்தமிழர் விடுதலைக்காய் தன்னுணர்வை ஈந்து
தியாகத்தின் செழுஞ்சிடாய் தெய்வமாய் நிற்கும்
எந்தெதயே தமிழர் நம் தலைவனே! எப்புயரம்
எப்போது மாறும் இனி!

எழுத்துலகும் கவிதையுமாய் வாழ்ந்த என்னை
இன் தமிழின் விடுதலைக்காய் அர்ப்பணிக்க
ஆளாக்கி வைத்திட்ட தந்தெதயே
தமிழீழக் கனவே! உம் பாத மலர்
‘ஒரு துளியை; விழிமுட்டும்
நீரோடு சிந்துகின்றேன்!

ஆசியுறை

இராசபூபதி அருணசலம்
மகனிர் பேரவை
ஶாவகச்சேரி.

31-3-77

தமிழ் மக்கள் மத்தியில் உருவான இரு பெரும் அரசியற் கட்சிகள் தமிழர் தம் தீதயங்களிலே இன உணர்வையும் மொழிப் பற்றையும் ஊற்றெடுக்கச் செய்தன. இவ்வுற்று, காலப் போக்கில் அருவியாகிச் சிற்றாருகி இன்று போராட பிரவேசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இப்போர்றில் மின்து வந்த கதா ரத்தி னங்களும் கவிதாரமுத்துக்களும் தமிழர் வாழ்விற்கு வலிவும் பொலிவும் வளமும் நலனும் வழங்கி வருகின்றனர்.

முத்தனைய தமிழிலே சுத்து மிகு கவிதைகள் தரும் “கல்முனைக் கலைராஜி” இந்த நல் முத்துக் களுள் ஒருவராகும். மீன் பாடும் தேட்டைப் பிறப் பிடமாகக் கொண்ட இவர் வான் பார்த்த பூமியையே வாழ்விடமாய் வரித்துள்ளார்.

இவருடைய கவிதைகளிலே எழி ஸ்ரீ ஸ்ரீ தெனிவுள்ளடி பயணங்கள், பலவேறு எண்ணங்கள் வெள் வேறு வண்ணங்கள்; நல்லபல கருத்துக்கள் நாட்டி னர்க்கு வேண்டியவை.

அண்ணைவப் பாடுகின்றார். அம்புலியைப் பாடுகின்றார்; செலவா வழியே சிறந்த வழி என்னுமிவர் அஹிமசை வழியே அந்த வழி எனகின்றார். தாய்மையைப் பாடும் வாயால்: தாந்ததப்பட்ட மக்களையும் பாடுகின்றார். சுப்பய்யாவின் சோக வாழ்விற் சிற்துகின்றார் கண்ணிர், சுந்தரிகள் சொன்ன நோக்கிச் சொடுக்குகிறார் சாட்டை.

தீக்தாகைய கவிதைகளைப் புக்தகமாய்த் தருவதிலே மெத்த மகிழ்ச்சியினை மகனிர் நாம் அண்டுகளேற்றும். உளமேற்று உவந்தேற்று உலகிரே பயன் கொள்ளிர்!

வாழ்த்துரை

மீ. ஐயாத்துரை,
மகளிர் பேரவை தலைவி
சாலகச்சேரி.

31- 3- 77

கற்றவர்கள் போற்றுகின்ற
கல்முனையின் செல்வி
நற்றமிழர் மத்தியிலே
நல்ல கனி புனைந்து
பேரிகை போல் முழங்குகிறார்
பெண்குலம் பெறுமை பேச
தாரகை போல் கிகழுகிறார்.
தமிழ்ச் செல்வி வாழ்க!

முதறிஞர் மஸ்சினிலே
வீரக்குமிழ் உணர்ச்சி
நாவரை பேச்சினிலே
நாளும் தமிழ் உணர்ச்சி!
நவத்தின் நாவினிலே
நல்ல கமிழ் உணர்ச்சி
“கலை ராஜி” கனிதையிலே
வீரத் தமிழ் உணர்ச்சி!

பாரினில் ரெஜெப் போக்க பருகியின் ஓவியுமுன்டு
தமிழ் மொழிக் தட்டையைப் போக்கத் தாரணித் தமிழ்
[நுண்டி]
தமிழரை நிலத்தைக் காக்கக் கன்மான் தமி முருங்கு
தமிழரின் தட்டையைப் போக்கத் தம்பிமார் துணையு
[முன்டு]
மாந்தரில் தலைமை தாங்க மங்கையர்க்கருசி யுண்டு

என்னுறை

இராஜி சண்முகநாதன்
(கல்முனை நோ. இராசம்மா)

கவியுள்ளாம் தெரியாத களைதுள்ளும் பருவம்
உலகமுனையில் என் அன்னன் கவிஞருமதும் நேரம்
செவியுன்னிக் கேட்டு சிரகளைகள் அறிவேன்
சீராள பாடல் அமைவதனைப் பார்ப்பேன்
அன்றுமுதல் கவிரசனை நெஞ்சிலை மோதும்
அறிவான இலக்கியங்கள் படிக்கமனம் நாடும்
கன்றுபோல் துள்ளி களித்திடும் வேளை
கவிதைகளை எழுதி கட்டுண்டு மகிழ்வேன்!
அண்ணாவும் நானும் அருகிறது எழுதும்
அழகான கவிகள் ஈழக்கினசாரியில் மலதும்
சின்னங்களை சிந்தனையை விரிவாக்கம் செய்ய
பெரியங்களை பத்திரிகை முத்திரைகள் எனத் தந்து
[மகிழு]

எத்தனையோ வாசகர்கள் பாராட்டி; மடல்கள்
நித்தமாமே வரைந்திடுவார் ஆர்வமது பொங்கும்
முத்தனைய தமிழாலே பித்தாகி நானும்
மூப்பொழுதும் எழுத்தினிலே மூழ்கியே போவேன்.
வானெலிக்கு எழுதுவதில் ஒருவகை திருப்தி
பந்திரிகை கவியரங்கம் சஞ்சிகைகள் என்று
புத்தமுத்த தமிழ் சிறக்க எண்ணங்கள் பொழிவேன்!
என்னற்ற இன்னங்கள் இடம்பெற்ற போதும்
இன்னாழுதத் தமிழுரிகாய் என் உணர்வை ஈந்தேன்!

கிழக்கினிலே வித்திட்ட கவியனைவுதன்னை
வடக்கினிலே வளர்த்திடக் காலமது கணிந்தாள்!
செந்தமிழின் புகழ் வீசும் சாலையூர் மகளிர்
என்கவியின் “ஒருஞ்சி”யை நூலாக்க விழைழந்
தார்?

என்னுள்ளம் போற்றுகின்ற மாதரசி
இராஜபூதி அனுஷைலம் அம்மா
ஆசியுசை தந்து ஆர்வமது தந்தார்.
தமிழ் மக்கள் விடுதலைக்குத் தன்னினே ஈந்து

சேவைகளைச் செய்து வரும் “உசன் மடேஸ்வரி
[அக்கா]”

இறவு பகல் தொழுப்புக்காய் உதவி பல செய்து
என் கவிகள் ரூவாக கால் கோளிட்டார்
என்றென்றும் நன்றி! தமிழ் மகளிர் பேர்
[கைக்கே?]

என்னை எழுதிதுவகில் ஊக்குவித்த அண்ணை மனீவாச
ஙன், பாஷபாராசு அண்ணை, இராஜபாராசு அண்ணை,
நெல்ஸை, த. பேரன், சாவையூர் இனியவன், எந்தை
நா. முத்தையா சுதந்திரன், செய்தி, வீரகேசனி
தினாரங், வாணை மற்றும் ஏழுத்துச் சஞ்சிகைகள்
ஏழுத்து தமிழ் முஸ்லீக் கோதரர்கள் அனைவருக்கும்
இதயங்களிந்த தன்றி!

இந் நால் சிறப்புற அமைவதற்கு ஒத்து
மைப்பு நல்கிய சாவையூர் செந்திலை பதிப்பாத்தா
குக்கு உள்ள வனிந்த தன்றிகள்:—ராஜி.

அடுத்த எனது வெளியீடு கலைஞர்கள் உள்ள
தெல்லோடு குறுங்காலியம் இன்னும் தமிழ் உணர்ச்சிப்
பாடங்கள், சமயக் கீர்த்தனைகள், ஆசியுசை
நேர்த்து வெளியீடு உள்ளேன். அதற்கும் எம் தமிழ்
உள்ளங்கள் ஊக்கமும் ஆசிகமும் அளிக்கும் என்னும்
தமிழ்க்கையுள்ளு.

பேரினில் பூட்டி மோத பேரவைத் திறமையுண்டு
காசினித் தமிழூக் காக்க காசி ஆனந்தன் உண்டு
இன்னிசைத் தமிழூக்காக்க இராசம்மா கவிதையுண்டு

வேறு

ஆய கலைகள் ஆராய்ந்து அறிந்து கற்று
தூயதமிழில் துடுக்குடனே கவிபாடும் செல்வி
உன் இசை கேட்டு

வீரிய தமிழர் வீறு கொண்டு எழுந்து
பாரிய ஈழநாடு பற்றியே வந்திடுவார்
கலைராஜி இராசம்மாவே உன் அடுஷ்பத்தாரை
கந்தன் காக்க வேண்டு மென்று
மாதர் தலைவியான் மனமார வேண்டுகின்
[ஏறன்

—*—

தானைவரும் உலகில், ஒரு
ஞாயிரெண்ப பொலிக!

13-1-70

பாலபாரதி

—*—

இறைகளோடு இசைந்த இன்பம்
இன்பத்தோடு இசைந்த வாழ்வு.

9-8-70

நா. முத்தையா
—ஏதமஜோநி—

—*—

கல்முனைத் தங்கை நோ. இராசம்மாவின்
துடிப்புள்ள கவிதைகள் சுதந்திர
னில் வந்துள்ளன. அவரின்
உணர்ச்சியிக்க கவிதைகள்
மேலும்

தமிழினத்திற்குத் தேவை.
சிறப்புறக் கவிதைத் தொகுதி
அமைய என்வாழ்த்துக்கள்.

மங்கையற்கரசி அமிர்தலிங்கம்
(ம. பே. பொதுச் செயலாளர்)

29-5-77

—*—

நம்பிக்கை சாகிறது!

—செய்தி—

துண்பங்கள் முட்டி மோதும் போது
துயரங்கள் உடைப் பெடுத்து
மெல்ல மெல்ல கசிந்து; பின்
மேலோங்கிப் பாய்கின்றன; அப்போது
நான் பாடுகிறேன்!

என் பாடல்;
என்னைப் போல் சிலருக்கும்
திவைரப் போல் பலருக்கும்
எட்டி
வைத்னையைப் பகிர்ந்து கொள்ளும்.

ஆ! வயிறு இறைகிறது
ஓ! இரு நான் பட்டிலி!
சிறுகுடல் பெருங்குடலுடன்
குறு குறுக்கிறது!
இந்த ஒலியடங்க
எங்க ஏக்குத் தேவை
உணவு!
முந்த நான் உணவோடு
முட்டும் உணர்வுகள்
முழுதும் அடங்கல்லீல!

உழைப்புக் குறைவு
விலை வாசி ஏற்றும்!
அரை வயிறு நிறைந்தவர்கள்
இன்று கால்வயிறு
இனி.....?
ஏ முகட்கு
வாய் வில் நம்பிக்கை
இல்லை!

எழுச்சிதான் வேண்டும்!

இருமாத காலம் எதுவும் காணேஷ்
தெருவிலே கூட நடமாட்டமில்லை
பலநாறு தொல்லை பண்பான நன்பா
படிக்காத பாடம் படித்தேன் இந்நாவில் . . . !

முடியாட்சி போக்கு குடியாட்சி ஆச்சு
முடியாத தொல்லை; முடிவாகவில்லை
வளமான வாய்வு வருமொன்றி ருந்தேன்
வகை ஏது மில்லை; வந்ததும் போக்கு!

ஓயாதுழைத்து உயர்வாக வாழும்
உனர்வோடிருந்தேன் ஒரு கால
தேய்கின்ற வாழ்வில் தோய்கின்றது ஸபம்
திசைமாறி வளமாது மென்றேன்

வளமான வேட்கை எமக்கேழு நன்பா
வாழ்விற்தும் நாங்கள் தேய்கின்ற செருப்பு
பழமான காலம் எமக்கீல்லை; எம்மால்
பழுதுமாம் அந்தப் ‘பழங்கருக்’ கேட்டு!

உண்மைதான் நன்பா! நெகிழாதே நெஞ்சம்
உனர்ந்தவர் நாங்கள் உலுத்தர்களில்லை
எதிர்கால மெங்கள் திடமான கையில்
எழுச்சி தரன் வேண்டும் எழுந்தோடிவா!

அகிம்சை தரும் பாடம்!

எழுந்தார் செயல் புரிந்தார்; இனி
ஏது தடை எமக்கு
எழுந்தார் படை திரண்டார்; இனி
என்றும் இனை மிசியார்!
கடந்த பகை மறந்து; இனம்
காக்க வகை கண்டார்
பிடந்த குகைசிறை வாழ் தமிழ்
கிளியே மொழி விழியே!

திரண்டார்; ஒன்று திரண்டார்; தமிழ்
தின் தோன் விறல் வீரர்
மண்ணுடார் பகை வெருண்டார்.
மறவர் திறன் வியந்தார்!
அடிமை நிறை மிடிமை
அடைந்தே தினம் வாழ்தல்
மட்டம் எனக் கண்டோம்; எனில்
மறவர் துடித்தெழாரோ!

அகிம்சை தரும் பாடம்இன்று
அடைந்த முதல் வெற்றி
அகிம்சைவழி நின்றே; இனி
அன்னைத் தமிழ் காப்போம்!
அன்னை தமிழ் தங்கக; அன்பு
அங்கா தாய் தந்தை
அன்னல் மகாத்மாவழி
அனி திரன்வோம் பணிபுசிவோம்!

துறந்தார்; பதனி துறந்தார்
தொண்டர் தந்தை ஆனார்
பறந்தார் தாவடக்கத்; தந்தை
பழுத்த முடிவு தந்தார்!
சிறையில் உடல் கிடக்க; உயிர்
சேந்தமிழ்க்காய் தினம் பாட
பறையில் நிறை வெற்றி
அறைவோம் வெகுவிரைவே!

வாழ்வின் வடிவம்

(‘இதயம்’ பெண்கள் பலர்)
கார்த்தியக 71

ஒருநாள் எனது தோழி வந்தாள்
அருகாம் இருந்து கதைகள் மொழிந்தோம்

பலதும் பத்தும்
சிலதும் சேர்த்தும்
நலமும் வாழ்வும்
நயந்து கேட்டும்
கலகலப் பாகப்
பேசி மகிழ்ந்தோம் !

பஸ்நாள் கழிந்தன; திருணமடலுடன்
மாங்கி வந்தாள்; பரவசமானோன்?

கட்டிப் பீடித்து
கனியிதழ் கிள்ளி
வெட்க மடையும்
கனிமொழி பேசி
பள்ளிப் பகிடிகள்
பகிர்ந்து மகிழ்ந்தோம!

எட்டுத் திங்கள் இனிதே கழிந்தன
என்னாருந் தோழி சுமையொடு வந்தாள்

இன்பச் சுமையொடு
அன்புத் தோழி
'இளங்கோ' பிறப்பாள்

இல்லை; வள்ளுவன் என்றேன்
இரண்டுமில்லை; அவர்க்கு
கண்ணகி என்றான்!

கற்புக் கணலீல சேஷ்டாடும் கணவனின்
காதல் மனைவியைக் கனிவடன் நோக்கினேன்

கண்ணகி பிறந்தான்
கட்டித் தங்கம்;
வண்ணச் சிறுமி
வடிவாய் வளர்ந்தான்;
கல்லுரீ சென்றுள்
கலீ பல கற்றுள்!

காலம் கடந்தது; கண்ணகியின்றி; கணவனுமின்றி
கண்ணவர்க் குமையொடு கண்டேன் தோழியை!

கண்ணகி தந்தைக்கு
அடங்கி வரவில்லை
கல்லுரீ ஆட்டம்
குதைகள் சேர்த்தன.
கண்ணகி ஓடினேன்
கணவன் பிரிந்தான்!

இனி என் தோழி எங்கும் செல்லான்.
வாழுக்கையின் வடிவம் அவனில் கண்டேன்!

நெஞ்சே நீநெருப்பு!

[“அஞ்சலி” கிழக்கிலங்கைச் சிறப்பிதழ்]
மார்கழி - 71

நெஞ்சே நீ நெருப்பு; ஆமாம்!
நெருங்கினுல் நீ எரிப்பாய்!

உன் எழில்
என் சௌந்தரியம்
என்னை உனக்குள்
இழுக்கிறது; ஆனால்

நெஞ்சே நீ நெருப்பு
நெருங்கினுல் நீ எரிப்பாய்!

அப்பத்தில் கெந்தாலும்
குணக்குன்று
இக்காலக் கண்ணகி
ஆயிரத்து வொன்று

நெஞ்சே நீ நெருப்பு
நெருங்கினுல் நீ எரிப்பாய்!

மனத்தை அடக்க
மனத்துள் புரட்சி
இனத்தைக் குறைக்க
இதுவோர் யுக்கி; ஆனால்

நெஞ்சே நீ நெருப்பு
நெருங்கினால் நீ எவிப்பாய்

உனக்கு ஒன்றில்
உயிர் இருக்கலாம்
நாங்கள் பலர்
உன்னில் உயிர்; ஆனால்

நெஞ்சே நீ நெருப்பு
நெருங்கினால் நீ எவிப்பாய்

அழகு நெஞ்சம்
ஆயிரம் இருந்தால்
தேறும்; தூய
துல்ல சமுதாயம்! ஆமாம்!

விழிந்திடா!

—வெற்றிமணி—

சோர்வினை விரட்டித் துயிலெழபா
சோம்பலை நீக்கி உரம்பெறபா
எரினைத் தூக்கி வளம் பெறபா; தமிழர்
ரமங்நத்து போதும் விழித்திடா!

இப்பை வளைத்து உழைத்திடா!
இரும்புத் தோள்கள் படைத்திடா!
கலப்பை எதித்து உழுதிடா!
கழனி பெருக்கி வாழ்ந்திடா!

பண்டைய வீரம் படிக்கின்றார்ய்
பாம்பைக் கண்டு துடிக்கின்றார்ய்
அண்டைய நாட்டினைப் பாராயபா, தமிழர்
அஞ்சதல் விடா; திரண்பெழபா!

உழைத்துப் பயனைப் பெறுவாயபா
உன்னத வாழ்வை அடைவாயபா
தழைக்கும் வாழ்வின் நிலைகண்டு
தரணி போற்ற வைப்பாயபா!

தமிழில் கலைகள் கற்றிடா!
தமிழில் பற்று வைத்திடா!
அமிழ்தாம் தமிழர் வளம் பெறவே
அறம்பொருள் இனபம் பெருகுமடா!

தமிழ்
விழிந்திடா

வாழுமவன் புகழ் நாளும் தமிழர்நெஞ்சம்!

—சுதந்திரன்—

செந்தமிழும் சிரிளமைச் சைவமும் தழைத்து ஒங்கும்
சிறப்புமிகு சமவடக் கோப்பாய் தந்த
நந்தமிழன் நறுங்கனியின் மொழியாளன்; நல்லோன்
நாவலர் தம் புகழ் மணக்கும் மேன்மை பெற்றேன்
கர்தரம் சேர் மதிமுகத்தோன் வன்னியசிங்கம்
கடர்தமிழ்க்காய் ஒளிவிட்டுப் போனேன்; ஜயோ
எந்திரம் போல் ஆண்டுகளும் பத்து ஓடி; பதி
ஞென்றுக் வந்திடினும் ஆறு நெஞ்சம்!

படை கொண்டு வந்திடினும் பயந்தமிழ்க்காய்
பாய்ந்தோடிப் பொடியாக்கச் சுபதம் செய்தோன்
தடை எங்கள் தமிழுக்கு வந்த போது; காலித்
திடலினிலே அடிப்பட்டுச் சிறையும் சென்ற
கொடை எங்கள் சிங்கமவன் தினமே கொள்ளான்
கொள்ளக்காய் அகிழ்ச்சைவழி நின்ற செம்மல்
விடை பெற்றேன் உயிர் தந்து உடம்பு விட்டு
வாழுமவன் புகழ் நாளும் தமிழர் நெஞ்சம்!

தமிழ் என்னும் சொக்கதெங்கள் ஈழ நாட்டில்
தரமிழந்து வாழ்தலைச் சுகியா நெஞ்சம்
அமிழ்தூறும் சொற்கொண்டல் அஞ்சா நெஞ்சம்
ஆறு நெறியில் தமிழ் காத்த அகிழ்சை வள்ளல்
கமழு தமிழ்க்காய் உயிரிந்த காவல் தெய்வம்
கண்ணியம் சேர் கடமை மிகு கோப்பாய் கோமான்
கண் மாறந்து போன்றும் தமிழர் நெஞ்சில்
காலமெல்லாம் காலியமாய்க் கலப்பானன்றே!

நினைத்தால் நிலாமீ பிடிக்கலாம்

—வானேலி மஞ்சரி—

ஓன்றை நினைத்த இறைவன் அன்று
உலகைப் படைத்தான்! அதில்
பலதைப் படைக்கும் மனிதன் என்னும்
விதையை விதைத்தான்!

விதையை விதைத்த இறைவன் சக்தி
விசையைக் கொடுத்தான்—மண்ணான்
விதையை மாற்றும் அறைவை மனிதன்
கையில் அளித்தான்!

ஆற்றல் அளித்த இறைவன் வாளீல்
நிலாஸூப் பொரித்தான்!—அந்த
ஆற்றல்க்கோர் ஏருவியாகும்
அழகை வடித்தான்

அழகை நிலவில் கண்ட மனிதன்
அறிவை எடுத்தான் — அந்த
அறிவை வானில் அள்ளி வீசி
நிலாவைப் பிடித்தான்!

வின்னில் ஆற்றல் விளைவைப் பெருக்கி
வென்று விட்ட மனிதன்—இங்கு
தன்னைப் படைத்த இறைவனுக்கு
தக்க பரிசு தந்தான்!

அறைப்பு!

— தினபதி —

என்னம் ஒன்று துளிடக்கிறது—அது
என்னை அரங்கிற கழைக்கிறது
தின்னம் தெஞ்ச பெறுகிறது—உயர்
சேவை பாதை தெரிகிறது!

உதயக்குதிரின் ஒளி போலத—தமிழ்
உலகம் முழுதும் பாய்வையிலே
இதயந் துய்க்க விழைகின்றேன்—பழம்
ஏட்டைத் திறந்து மொழிகின்றேன்

முத்க மொழிகட்கொரு மாதா—தமிழ்
முலையில் அமுதைத் தஞ் மாதா,
சேர்த்துத் தந்த வரலாற்றில்—ஒரு
சின்னக் “கிறல்” விழலாமோ...?

ஒதுதாய் பெற்ற பிள்ளைகளிற்— குல
உயர்வு தாழ்வுகர்பிக்கும்
இழிவால் நெஞ்சங் கவல்கின்றேன்—இதை
எண்ணி எண்ணித் துவழகின்றேன்!

பாழும் மூடவழக்கமென்னும்—புன்
பக்கயைச் சாடி மாய்க்கிடுவோம்
வாழும் தமிழா வா, வா, வா,—புது
வரலாற்றினைப் பறவோம் வா!

எழுக்கி கொண்டென் எகிர வா—தனை
இயர்றங் கதவைக் கிறப்போம் வா,
பளிக்க கதைகள் இனிவேண்டாம்—பொது
புனிக சேவை புரிவோம் வா!

சிறை செல்வோம்!

—சுதந்திரன்—

காலத்தின் வரவுக்காய் காட்டுக் கிடந்து
காய்ந்து சருகாகிப் போன்றும், கொண்ட
கோலத்தின் இலட்சியங்கள் கோடையிலிந்து
[பின்னும்
கடுமென்றும் உண்ணை கண் கூடு!]

பாழும் வறுமை நிதம் வாட்டி மடிந்தவர்கள்
பாரில் யுகம் யுகமாய் உண்டு. தீதம்
வாழும் மனிக்குலம் அடிமை நீச்சி என்றும்
வாழும் சுதந்திரமும் வாழும்!

சிங்கத் தழிழ் மறவர் சிறையை நிரப்புதலும்
இஞ்சுக்கிள் சிடுகலைக்குச் சியாகம் புரிவதும்
வங்கம் கண்டது போல் வெற்றி காண்பதும்
வரலாறு ஆகும் வரலாறு!

நீதி நியாய மின்றி ஈழத்தமிழ் குலச்சைத
நீச்ச் செயல்களினால் வதைக்கும்' இந்தப்
பாதி மதி வெறியர் கிட்டர் முடிவிக்கையே
அடைவர் நிசம் அடைவர்!

சொந்தக் காய்நாட்டில் சொந்த மொழிபேசி
சொந்தமாய் வாழ வழி இல்லை, இந்த
நொந்த நிலை மாறி இன்பத் தமிழ் வாழ
செல்வோம்! சிறை செல்வோம்!

தம்பி தம்பி கதை கோளு!

—கதந்திரன்—

தம்பி தம்பி கதை கேளு
தந்தை செல்வா கதை கேளு
முஞ்சைத் தமிழர் வாழ்ந்த கதை
முத்தமிழ்க் கலை வளர்த்தகண!

சேர சோழ பாண்டியர்கள்
பேர்ந்து காந்த நம்மொழியை
ஸீரமறவர் தமிழரார்
வாழ்வளித்துக் கூக்கும் கதை
தம்பி தம்பி கதை கேளு
தந்தை செல்வா கதை கேளு
ஈழத் தமிழர் வாழும் கதை
இன விடுதலை கொடுக் கதை!

ஏத்தனை பேரவீ வேடங்கள்
இப்பகும் என்னு விட்டதுவே
ஏத்தனை 'பெரிய' மனிதர்களும்
ஈடங்கும் காலம் அருமென்று
தம்பி தம்பி கதை கேளு
தந்தை செல்வா கதை கேளு
ஈழத் தமிழர் வாழும் கதை
இன விடுதலை கோடும் கதை!

மொழி வழி வாழ்வு அமைத்திடுவோம்!
மொழி வழி நூல்கள் கற்றிடுவோம்!
கிளியும் பேசும் இனிகம் மொழி
இனபத் தமிழ் மொழி காட்டிடுவோம்!
ஒன்றே அணியிக் கிரங்கிடுவோம்
ஒன்றே ஜல மென்றோடிடுவோம்
அன்றே சொன்ன தந்தை செல்வா
அருமைக் கதையின் வழி செல்வோம்!

தம்பி தம்பி கதை கேளு
தந்தை செல்வா கதை கேளு

புதியதூர் உலகம் செய்வோம்!

—அஞ்சல் ஒலி—

புதிய தோர் உலகம் செய்வோம்; ஈழத்
தமிழ் மொழி யோங்க இலக்கியம் படைப்போம்!

சுவையறு கவிதைகள் சேர்ப்போம்
சுந்தரத் தமிழ்க்கலை வளர்ப்போம்
அவைதனில் ஆயிரக் கருல்களை யாக்கி
அரங்கேற்றும் செய்து ஆண்தமடைவோம்

புதியதோர் உலகம் செய்வோம்; ஈழத்
தமிழ் மொழி யோங்க இலக்கியம் படைப்போம்!

உழூர்கள் உயர்ந்து ரென்றே
ஒவ்வொரு நாணும் போற்றுதல் செய்வோம்
உழைப்பவன் சிரித்து மகிழ்ந்திடும் நாளை
உன்னதமான பொற்றால் மென்போம்!

புதியதோர் உலகம் செய்வோம்; ஈழத்
தமிழ் மொழி யோங்க இலக்கியம் படைப்போம்!

எழை எளியவர் என்னும்
ஏற்றத் தாழ்வினை ஈகையாகு மாய்ப்போம்
கூழேயாயினும் கொடுத்துக் குடித்து
குதாகலமான வாழ்வினைச் சமைப்போம்!

புதிய தோர் உலகம் செய்வோம்; ஈழத்
தமிழ் மொழி யோடிக் கூடியம் படைப்போம்

சிருடையினிலே செந்தமிழ்ப் பண்ணப்
சிறப்புறச் செய்து மேன்மையடைவோம்
சிருடையில்லாச் செந்தமிழாளோ
சேற்றென ஒதுக்கிச் ‘சி’ யென்றிகழுவோம்!

புதியதோர் உலகட் செய்வோம்; ஈழத்
தமிழ் மொழியோடுக் கூடியம் படைப்போம்!

என்னைய்வம்!

—தினபதி—

ஐயிரண்டு திலகவைசொல் அடிவயிற்றி வேத்து
அளப்பரிய துங்பமெலுங் கேணியிலே நீந்திக்
கையிரண்டுஞ் சோருமட்டுஞ் கனபாடு பட்டுக்
கஞ்ஜை இமகாப்பது போற்காத்தவன் என்னைய்வம்

பாலமிக்கும் ஊட்டுக்கையிற் பழுதமிழ்ச் சேலைத்
தாவாட்டுப் பாட்டாகத் தந்தெனைக் கேற்றி
மாலை வரும் நிளாக்காட்டி மழை மொழி வாயிக்
மணச் சோறு தீற்றியிட்ட மாதா என் தெய்வம்

பள்ளிக்குப் போகையிலே பட்டினயிலே நின்று
பாங்கியரின் கைப்பிடித்துப் பாசமுடன் தந்து
மெல்ல மெல்ல நடைபோடும் பின்னழக்ககண்டு
உள்ளுரப் பூரித்த உத்தமி என் தெய்வம்

நிலபேரும் புத்தகமும் சிருடையும் வாங்கச்
செல்வந்தா வீடுகளின் சேவகியாய் ஆனால்
விளைபாடும் பந்தொன்று வாங்குதற்கு முங்கூர
வீரத ஏட்டி விர்ஜுஸ்நாரன், என்னைப்பெற்ற தெய்வம்

பளபாக்குத் பாவாடை, பச்சை மணி மாலை
பஞ்சான பாதத்துக்கொரு சோடிச் செருப்பு
நழான குடை எனக்கு வாய்க்குதற்காய் ஐயே!
அரிசிதற்றிச் சூரியிருஞ் அவனே என் தெய்வம்

அல்லக்குரும் நோய் கொண்ட அப்பாவும் நானும்
அனைந்திருந்து காப்பிட்ட பின்பந்த அம்மா
இல்லையானு சோரென்றும் பாத்திரத்துள் நிலர
இளகவிட்டுத் தான் குடிப்பாள், எனையென்ற தெய்வம்

இரங்குகிழேன்!

—இசம்தி—

நானு மொரு ஏழை; ஆனால்
என்னை விட ஏழைக்காய் இரங்குகிழேன்

உன்பதற்கு வழியுண்டு
உடுப்பதற்கு வழியுண்டு
உயர்வாக வாழ்வதற்கு
ஒருசாரார் துடிக்கின்றார்;

நானு மொரு ஏழை; ஆனால்
என்னைவிட ஏழைக்காய் இரங்குகிழேன்

ஒருவேளை உணவோடு
ஒவ்வொருத்தர் முகம் பார்க்க
தெருவோடு திரியுமவர்
தின முனைவை எதிர்பார்ப்பார்!

நானு மொரு ஏழை; ஆனால்
என்னைவிட ஏழைக்காய் இரங்குகிழேன்

உழைப்புக்கு மேல் உழைப்பு
உயர்தர உத்தியோகம்
ஏழை பிழைப்பில் கரண்டல்
ஏற்றம் பெறத்துடிப்பு

நானு மொரு ஏழை; ஆனால்
என்னைவிட ஏழைக்காய் இரங்குகிழேன்

வேலைக்கு ஏற்ற கூளி
வேலைக்கு தின முனைவு
உறங்குதற்கு ஒரிடம்
இவை போதும் வாழ்வதற்கு; ஆமாய்

நானு மொரு ஏழை; ஆனால்
என்னைவிட ஏழைக்காய் இரங்குகிழேன்!

ஒடு துளி!

—செய்தி—

கூனிக் குறுகிக் குடிலோரம் கிடக்கின்ற
கூலிக் கிழவன் கணபதிக்கு மூன்று குமர!
அவன்: வாழ் நான் முழுவதும்
வயலில் கணபிடிச்சி
கூழ்தான் குடித்தான்
குடல் நிறைவு காணவில்லை!

பனியில் வெயிலில் பாடுபடும் கணவனுக்கு
பருவமடைந்த மக்களுக்குக் காவல் பொன்னம்மா
அவன்: நெல்லு, மா இடித்து
'நெருப்பு' மிகத் தின்று
புல்லுச் சுமந்து
இரை தேடும் புனிதவதி!

இருக்க, கிடக்க மக்களுக்குக் கொடுக்க
இருப்பது ஓர் குச்சக் குடில்
என்றாலும்; கணபதி பொன்னம்மா
கவலை அடைவதெல்லாம்
கணமுடி முக்கே; மக்களை
கரையேற்ற வேண்டு மென்றே!

உழைத்து உழைத்து 'ஐபத்தில்' கிழவனுன
உண்மைக் கணபதிக்கு ஓர்நானும் நிறைவில்லை;
உலகில்; அரிதினும் அரிதாய்
அதனிலும் அரிதாய்
அவனும் பிறந்தான்!
அவனும் அவ்வாறே!

அழகிய ஈழம்; பிறரைக்கவர்ந்திடும் நாடு; இஃது
எம் தஸ்ய திருநாடு தரும் அவல வாழ்வின் ஒரு'துளி'
இன்னும்; எத்தனை எத்தனை
ஏழைகள் இதைப் போல
செத்தன ரெண்ணால்; இனியும்
இந் நிலை கூடா

வசதியள்ளோர் நற்சிந்தனை கொண்டோர்; துயர்
வாழ்வைப் போக்கி வளமளிப்பீரே!

நானேர் மாணவி!

—செய்தி—

எத்தனையோ வாழ்வியல்கள்
 இன்பமும் குளபழுமாய்
 வாழ்க்கை யெனும் வட்டத்துள்
 வடிவமாய்க் கானுக்கின்ற

நானேர் மாணவி; இன்னும்
 தேர்வுக்காய் காத்து இருக்கின்றேன்

இனப் பற்று மொழிப்பற்று
 இன் கலை இலக்கியங்கள்
 சர்க்கின்ற தனிப்பற்றுய்
 இனந் தமிழின் வழி வாழும்

நானேர் மாணவி; இன்னும்
 தேர்வுக்காய் காத்து இருக்கின்றேன்!

முன்னேற்றும் கண்டு
 முனகும் பலருக்குள்
 வின்னேற்ற மில்லாத; பிரிய முடன்
 முன்னேறிச் செல்லத் துடிக்கும்

நானேர் மாணவி; இன்னும்
 தேர்வுக்காய் காத்து இருக்கின்றேன்.

பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை
 பெருமை வந்துற்றுலும்
 சிறப்பு என எண்ணுது; அறிவு
 சீராக்க விழைகின்ற

நானேர் மாணவி; இன்னும்
 தேர்வுக்காய் காத்து இருக்கின்றேன்!

—★—

அஹிம்சை வழி நின்ற சிங்கம்!

நொத்த உளம் காந்தி பெறுமுன்னே; எங்கள்
நோய்தீர்க்கும் மாமருத்து மறைந்து போன்ற
வெந்ததெங்கள் தமிழ் நெஞ்சம்; வெறுகையுடன்
வெறுப்புற்றுத் தலிக்குதிங்கே; வானோ

சொத்தமுடன் வரவேற்று மாலைகுடி
சொர்க்கபுச்சித் தமிழாழும் கோப்பாய்கோமான்
சுந்தரம் சேர வதைத் தோன் வண்ணிய சிங்கம்
சுடர் நினைவில் சேகுதற் கேநநாகா சென்றா

—னித் தமிழின் புகழ் மண்ணும் கோப்பாய் தந்த
கண்ணியம் சேர சுடமையிரு வண்ணிய சிங்கம்
பணித்த விழிக்கண்ணுக்கித் தமிழர் நெஞ்சை
பரிதலீக்க விட்டு வருடம் பகுதேன்றுய்யாச்சு

இனித்தமிழர் கதியெல்லாம் கண்ணீராமோ...?
“இக்கூட எங்கள் ஆசியுண்டு; காலுமெல்லாம்
தனித்த நறும் புகமுடனே தமிழ் வாழும்
தரணியெல்லாமநம்பெருமைதழைத்து ஒங்கும்”

என்றெழக்கு உடனினைவாய் ஆசிகரும்
எழில் தமிழின் அடலேறு அஞ்சா நெஞ்சன்
ஆன்றனைய தோனுதடயான் சிறையும் சென்ற
ஊண்ணுக்குன்று அமிம்சைவழி நின்ற சிங்கம்

என்றெண்றும் சம் நினைவில் உள்ளமட்டும்
ஏன் கவலை....? எழுதமிழரா! விழிதமிழரா!
தின்றிங்கே நம் மின்த்தை விற்று வாழும்
தியோறைப் பொக்கிடவே ஆசி வேஷ்டாய்

மனிதர்

—செய்தி—

இயற்கையின் எழிலொடு
எண்ணிலாப் புதுமைகள்
செயற்கையின் துணிவிலே
செய்திடும் விஞ்ஞானியர்

படைப்பிலே மனிதர்தான்! ஆமாம்!
மனிதனைப் படைப்பதும் மனிதர்தான்

வளமிகு கலை பல
வாரி வழக்கிய
இளமையின் உறைவிடம்
எங்கள் தமிழ்தான்; ஆதியில்

முவலகோங்கிட வளமுடன் வாழ்ந்தவர்
முந்தைத் தமிழர்கள்; ஆமாம்
ஙூர்வன், பறப்பன ஊர்திகள்
செய்தவர் தமிழர்கள் மனிதர்தான்!
மனிதனைப் படைப்பதும் மனிதர்தான்

கோயிலின் வாயலில்
ஞம்பிட அனுமதி
“சேர்” இல்லை என்பவர்
கோபுர வீதியில்
ஞம்தை வேண்டியே
ஞபுற உருள்பவர்

யாவரும் மனிதர்தான்; இவைகளை
யாவரும் அறிந்திட வைப்பதும் மனிதர்தான்

கறிய கூற்றுக்கள்
மாறிடக் கூறுதல்
கறிய மானுடர்
செயல்தான் உண்மை
எறிமேபோது; சிறுதல்
தனிதல் ஏற்படவைப்பவர்
மனிதர்; ஆமாம்!

குணங்களைப் படைப்பதும் மனிதர்
மனிதனைப் படைப்பதும் மனிதர்தான்!

சுதந்திரன் வந்தன்!

— சுதந்திரன் —

இருஞக்கு ஒளியாய்; உதய
குரியன் பவனிவந்தான்; தூய
அருஞக்கு ஒளியாய்; கந்த
முருகனே தோன்றி நின்றான்!

தமிழகு சுவையாய்; ஐந்து
காப்பியம் காண நின்றேயும்
இனத்துக்கு ஒளியாய்; வீர
“சுதந்திரன்” வரவைப் பெற்றேயும்!

இனித்திடும் தமிழைப் பாட; என்றான்
‘தமிழினி’ வளருகின்றான்; தமிழக்
குலத்தினின் விடுதலைக்காய்; தன்
குலத்தையே அப்பனிப் பாஸ்!

‘சுதந்திரன்’ என்றும் தங்கக்
கடவினைப் பெற்றதாலே; இனிச்
சுதந்திரம் பெறுவோம்; சொந்த
மொறுயினில் ஆண்டு வாழுவோம்

சிறையினில் இருக்கும் எங்கள்
சிந்தனை நிறைத்த தோழர்
தியாகங்கள் வெல்லும், தங்கத்
தமிழும் வெல்லும் வாழும்!

அறையினில் அடைத்தால் ஆண்மை
அடங்கியா அமிழ்ந்து போகும்...?
குறைமதி கொண்டோர் நான்; ஒரு
கொடியினில் உரிமை காண்போம்!

ଏହାର ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବା ଏହାର
ଦେଖିଲୁଗା କିମ୍ବା ଏହାର ଦେଖିଲୁଗା
ଏହାର ଦେଖିଲୁଗା କିମ୍ବା ଏହାର ଦେଖିଲୁଗା
ଏହାର ଦେଖିଲୁଗା କିମ୍ବା ଏହାର ଦେଖିଲୁଗା
ଏହାର ଦେଖିଲୁଗା କିମ୍ବା ଏହାର ଦେଖିଲୁଗା
ଏହାର ଦେଖିଲୁଗା କିମ୍ବା ଏହାର ଦେଖିଲୁଗା

ଏହାର ଦେଖିଲୁଗା କିମ୍ବା ଏହାର

ଏହାର ଦେଖିଲୁଗା

୧୦-୩-୫

ଏହାର ଦେଖିଲୁଗା କିମ୍ବା ଏହାର
ଏହାର ଦେଖିଲୁଗା କିମ୍ବା ଏହାର
ଏହାର ଦେଖିଲୁଗା କିମ୍ବା ଏହାର
ଏହାର ଦେଖିଲୁଗା କିମ୍ବା ଏହାର

ଏହାର ଦେଖିଲୁଗା କିମ୍ବା ଏହାର
ଏହାର ଦେଖିଲୁଗା କିମ୍ବା ଏହାର

ଏହାର

୧୦-୩-୫

ଏହାର ଦେଖିଲୁଗା କିମ୍ବା ଏହାର

வா
ழ்
த்
து
க்
கள்

நல்லது நாடித்தெடி ஒமை நங்கை
நகல தமிழ் சங்கை நிரபோல; பஸா
பாட்டெழுதிப் போர்தொடுக்க வாய்த்தால்
பாரதா தமிழ் நாட்டின் பக்கத்தே
சம் மனிததமிழ் நாடு உன்று
ஒர்நாள் உதயமாகும் நிச்சயமே!

எஸ். சண்முகநாராண்
(இனியியல்)

25-12-71

அன்புத் தங்கைக்கு,

'அம்மா' எனுந் தமிழூப் பாடு! தினாம்
அம்மா இருந்திடாமல் நாடு
தமதே எனுமுனைர்விற் பாடு!—பாடும்
நெஞ்சே யுனக்குப் 'படைவீடு'

நூ. மனிவாசகன்
(மனிக்குவிராயர்)

15-10-1969

ஏழூணை.